

ΕΤΟΣ 54ον

19 Νοεμβρίου 2006

ΑΡΙΘ. ΦΥΛ. 47 (2790)

ΤΑ ΑΓΑΘΑ ΚΑΙ ΤΟ ΑΓΑΘΟ

«συνάξω... τά αγαθά μου»

Ἡ συγκέντρωση ἀγαθῶν πού ἐξυπηρετοῦν τή ζωή ἀποτελεῖ μιὰ πολλή φρόνιμη καί λογική ἐνέργεια γιά τόν ἄνθρωπο· ἰδιαίτερα γιά τόν οἰκογενειάρχη πού ἀπό τήν ἐργατικότητα καί προνοητικότητα του ἐξαρτᾶται ἡ ζωή καί τῶν ὑπόλοιπων μελῶν τῆς οἰκογένειάς του. Τήν ὀκνηρία καί ἀπρονοησία κανεῖς ποτέ δέν ἐπαίνεσε. Γιατί λοιπόν ὁ πλούσιος τῆς σημερινῆς παραβολῆς χαρακτηρίζεται ὡς ἄφρων;

Πρῶτα ἀπ' ὅλα, διότι ὁ ὀρίζοντας τοῦ κόσμου γι' αὐτόν τελειώνει στά ὅρια τοῦ ἑαυτοῦ του. Καί ἔπειτα διότι νομίζει ὅτι ἡ ὑλική εὐδαιμονία του εἶναι ἀτέρμονη. Ἀποτελεῖ χαρακτηριστική περίπτωση ἀνθρώπου πού θεμελιώνει τή ζωή του στήν ἀπόκτηση ὑλικῶν ἀγαθῶν, ἀδιαφορώντας γιά τήν κατάκτηση τοῦ ἀγαθοῦ. Ἄγνοεῖ ὅτι τά ὑλικά ἀγαθά ἀπό μόνα τους δέν εἶναι ἀρκετά γιά νά δώσουν εὐτυχία στόν ἄνθρωπο, ἐνῶ τό ἀγαθό, μέ τίς ἀρετές καί τίς ἀξίες πού ἀντιπροσωπεύει, μπορεῖ νά δώσει νόημα καί περιεχόμενο στή ζωή του.

Ὑλισμός καί εἰδωλοπλατρία

Ὅπως ἀποκαλύπτει ἡ σημερινή παραβολή, οἱ ἄνθρωποι συνήθως χαρακτηρίζουν ὡς ἀγαθά τά πράγματα ἐκεῖνα πού ἱκανοποιοῦν τίς ἀνάγκες καί τίς ἐπιθυμίες τους. Ἡ συνεχῆς ἀναζήτησή τους ὀδηγεῖ στόν ὑλισμό, ἐνῶ ἡ θεοποίησή τους στήν εἰδωλοπλατρία. Εἰδωλοπλατρία καί ὑλισμός ὑπάρχουν σέ κάθε ἐποχή μέ διαφορετικές παραλλαγές καί μεταμορφώσεις. Ἀντίθετα στήν Ἐκκλησία ὁ ἄνθρωπος μαθαίνει νά μεταθέτει τό ἐνδιαφέρον του ἀπό τά ὑλικά στά πνευματικά καί ἀπό τά φθαρτά στά ἀφθαρτα. Χωρίς νά παραμελεῖ τίς ὑλικές του ἀνάγκες, ἐργάζεται καί ἀγωνίζεται γιά τό ἀγαθό καί τήν κατάκτηση τῶν θείων ἀρετῶν. Καί αὐτό πραγματοποιεῖται ὄχι μόνο μέ τήν ἀνθρώπινη θέληση ἀλλὰ καί μέ τή θεία ἐνίσχυση. Πῶς μπορεῖ ὁ ἄνθρωπος νά στρέφεται στά ἀφθαρτα, ἂν προσηλῶνε-

ΤΟ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ (Λουκ. ιβ' 16-21)

Τό αγαθό είναι ὁ ἴδιος ὁ Θεός

*Εἶπεν ὁ Κύριος τὴν παραβολὴν ταύτην· Ἄνθρωπον τινὸς πλουσίου εὐφόρησεν ἡ χώρα· καὶ διελογίζετο ἐν ἑαυτῷ, λέγων· Τί ποιήσω, ὅτι οὐκ ἔχω πού **συνάξω** τοὺς καρπούς μου; Καὶ εἶπε· Τοῦτο ποιήσω· καθελῶ μου τὰς ἀποθήκας, καὶ μείζονας οἰκοδομήσω, καὶ συνάξω ἐκεῖ πάντα τὰ γενήματά μου καὶ **τὰ ἀγαθὰ μου**, καὶ ἐρῶ τῇ ψυχῇ μου· Ψυχὴ, ἔχεις πολλὰ ἀγαθὰ κείμενα εἰς ἔτη πολλά· ἀναπαύου, φάγε, πίε, εὐφραίνου. Εἶπε δὲ αὐτῷ ὁ Θεός· Ἄφρον, ταύτῃ τῇ νυκτὶ τὴν ψυχὴν σου ἀπαιτοῦσιν ἀπὸ σοῦ· ἃ δὲ ἠτοίμασας, τί νί ἔσται; Οὕτως ὁ θησαυρίζων ἐαυτῷ, καὶ μὴ εἰς Θεὸν πλουτῶν. Ταῦτα λέγων, ἐφώνει· Ὁ ἔχων ὧτα ἀκούειν, ἀκουέτω.*

ται στά φθαρτά; Ἄλλῃ καὶ πῶς μπορεῖ νά ὑψώνεται στά οὐράνια, ἂν δέν ἀγιάζεται μέ τή χάρη τοῦ Ἁγίου Πνεύματος;

Ἡ ἀναζήτηση τοῦ ἀγαθοῦ

Ἡ ἐπιθυμία τοῦ ἀγαθοῦ εἶναι ἐμφυτη στόν ἄνθρωπο. Αὐτό ἀποδεικνύεται καί ἀπό τὴν ἀποστροφή πού αἰσθάνεται πρὸς τό κακό. Ἕλλησθε τό ἀγαθό εἶναι πάντοτε ὠραῖο, ἐνῶ τό κακό ἄσχημο.

Τό ἀγαθό δέν εἶναι ἰδέα ἀλλῃ πρόσωπο. Τό ἀγαθό εἶναι ὁ ἴδιος ὁ Θεός. Ἀκόμη τό ἀγαθό συνδέεται μέ τὴν πραγματικότητα· συνδέεται μέ τὸν ἄνθρωπο καὶ τὴ ζωή του. Ἀκόμη τό ἀγαθό δέν πρέπει νά ἀναζητηθεῖ μόνον ἔξω ἀπὸ τὸν κόσμο. Ἕαν βρισκόταν ἔξω ἀπὸ τὸν κόσμο, θά ἦταν ἀπρόσιτο καὶ ἄχρηστο γι' αὐτόν. Ἐπομένως, τό ἀγαθό πρέπει νά βρίσκεται μέσα στόν κόσμο καὶ μέσα στόν ἄνθρωπο.

Ἀγαθό καὶ ἀρετὴ

Ἡ ἀρετὴ τοῦ ἀνθρώπου εἶναι ἡ πραγμάτωση τοῦ ἀγαθοῦ. Ἡ ἀρετὴ κατορθώνεται μέ τὴν προσωπικὴ κοινωνία τοῦ ἀνθρώπου μέ τὸν Θεό καὶ τὴν ἐφαρμογὴ τοῦ θελήματός του.

Ὡς ἀρετὴ δέν ἐννοοῦμε τίς φυσικὲς ἀρετές πού μπορεῖ νά ἔχει ἓνας ἄνθρωπος ὡς δημιουργήμα τοῦ Θεοῦ. Ἕτσι ἡ φρόνηση, τό θάρρος, ἡ σωφροσύνη καὶ διάφορες ἀλλῃς ἀρετές μποροῦν νά ὑπάρχουν καὶ ὡς φυσικὰ γνωρίσματα. Αὐτέες ὅμως λειτουργοῦν στή ζωή του ὄχι μόνο θετικὰ ἀλλῃ καὶ ἀρνητικὰ. Γιά νά λειτουργήσουν θετικὰ, χρειάζεται τό Πνεῦμα τοῦ Θεοῦ. Ὅπως τό πικνάρι μέ τό ἡάδι, παρατηρεῖ ὁ ἅγιος Συμεών ὁ Νέος Θεολόγος, παραμένει σκοτεινό, ἂν δέν ἔρθει σέ ἐπαφή μέ τὴ φωτιά, ἔτσι καὶ ἡ ψυχὴ μέ τίς φυσικὲς ἀρετές· παραμένει σβηστή καὶ σκοτισμένη, ἂν δέν δεχθεῖ τὸν φωτισμό τοῦ Ἁγίου Πνεύματος.

Μετάφραση τῆς Εὐαγγελικῆς περικοπῆς

Ὁ Ἰησοῦς εἶπε τὴν ἐξῆς παραβολὴν. “Ἐνὸς ἀνθρώπου πλουσίου τὰ χωράφια ἔφεραν ἔσοδειαν μεγάλην καὶ ἐσκέπετο μέσα του, “Τί νὰ κάνω, ἐπειδὴ δὲν ἔχω πού **νά συγκεντρώσω** τοὺς καρπούς μου;” καὶ εἶπε, “Αὐτό θὰ κάνω: Θὰ κατεδαφίσω τίς ἀποθήκες μου καὶ θὰ χτίσω μεγαλύτερες καὶ θὰ συγκεντρώσω ἐκεῖ ὅλα τὰ γεννήματά μου καὶ **τὰ ἀγαθὰ μου**, καὶ θὰ πῶ εἰς τὴν ψυχὴν μου, Ψυχὴ, ἔχεις πολλὰ ἀγαθὰ, γιὰ πολλὰ χρόνια· ἀναπαύου, φάγε, πῖε, εὐφραίνου”. Ὁ Θεὸς ὁμως τοῦ εἶπε, “Ἄνόητε, αὐτὴν τὴν νύχτα ζητοῦν ἀπὸ σέ τὴν ψυχὴν σου. Ἐκεῖνα δέ πού ἐτοιμάσες, ποιὸς θὰ τὰ πάρῃ;”. Αὐτὰ παθαίνει ἐκεῖνος πού θησαυρίζει διὰ τὸν ἑαυτὸν του καὶ δὲν φροντίζει νὰ γίνῃ πλοῦσιος ὡς πρὸς τὸν Θεόν”.

(Ἐκ τῆς μεταφράσεως τῆς Καινῆς Διαθήκης τῶν ἀειμνήσιων καθηγ. Β. Βέλλη, Ἀρχιμ. Εὐ. Ἀντωνιάδου, Ἀμ. Αἰλιβιζαίτου, Γερ. Κονιδάρη, Ἔκδ. ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗΣ ΔΙΑΚΟΝΙΑΣ).

Ὁ χαρακτήρας τῆς ἀρετῆς

Κατὰ τὴν χριστιανικὴν διδασκαλίαν ἡ ἀρετὴ ἀντιστοιχεῖ στὴν κατὰ φύσιν κατὰστασιν τοῦ ἀνθρώπου, ἐνῶ ἡ κακία στὴν παρά φύσιν κατὰστασίν του. Ἡ ἀρετὴ, μὲ τὸ ἀγαθὸ πού ἀντιπροσωπεύει, φανερώνει ὑγείαν, ἐνῶ ἡ κακία ἀσθένεια. Ὁ ἄνθρωπος παραμένει στὴν ἀρετὴ, ζεῖ τὴν κατὰ φύσιν ζωὴν.

Ἡ ἀρετὴ κατορθώνεται μὲ τὴν χάριν τοῦ Θεοῦ καὶ τὴν συνεργίαν τοῦ ἀνθρώπου. Χωρὶς τὴν χάριν τοῦ Θεοῦ οἱ ἀνθρώπινες προσπάθειες γιὰ τὴν ἀρετὴ εἶναι μάταιες. Ἀλλὰ καὶ χωρὶς τίς προσπάθειες τοῦ ἀνθρώπου ἡ χάρις τοῦ Θεοῦ παραμένει ἄκαρπη. Ἡ ἐνάρετη ζωὴ ἐνὸς χριστιανοῦ εἶναι φανέρωση καὶ ἐπικύρωση τῆς μετοχῆς του στὴν χάριν τοῦ Θεοῦ. Ἡ ἀγάπη, ἡ χαρὰ, ἡ εἰρήνη καὶ ὅλες γενικὰ οἱ ἀρετέες τῶν πιστῶν εἶναι καρπὸς τοῦ Ἁγίου Πνεύματος. Γιὰ νὰ ὑπάρξουν ὁμως οἱ ἀρετέες πρέπει νὰ καλλιηργηθοῦν καὶ μὲ τίς προσπάθειες τοῦ ἀνθρώπου. Ὁ πιστὸς ὀφείλῃ νὰ ἀγωνίζεται διαρκῶς γιὰ τὴν καλλιέργειαν τῶν ἀρετῶν. Δίκαια διατυπώθηκε ἡ ἄποψη ὅτι ἀρετὴ εἶναι μία ἀτελεῖωτη ἐμπόλημη κατὰστασιν μὲ τὸν ἑαυτὸν μας.

Ὅρισμένες ἀρετέες δὲν πρέπει νὰ ἀπομονώνονται ἀπὸ τὸ σύνολόν τους στὴν ἐν Χριστῷ ζωὴν. Χριστιανικὲς ἀρετέες δὲν εἶναι μόνον ἡ ταπεινοφροσύνη, ἡ ἀνε-

19 Νοεμβρίου 2006: ΚΥΡΙΑΚΗ Θ΄ ΛΟΥΚΑ

Ἀβδίου προφήτου (630 π.Χ.), Βαρλαάμ († 304),

Ἡλιοδώρου († 272) καὶ Εὐφημίας μαρτύρων.

Ἦχος: πλ. β΄ – Ἑωθινόν: Α΄ – Ἀπόστολος: Ἐφεσ. β΄ 4-10 – Εὐαγγέλιον: Λουκ. ιβ΄ 16-21.

Η ΕΠΟΜΕΝΗ ΚΥΡΙΑΚΗ: 26 Νοεμβρίου, ΙΓ΄ Λουκά.

Ἀπόστολος: Ἐφεσ. β΄ 14-22 – Εὐαγγέλιον: Λουκ. ιη΄ 18-27.

ξικακία, ἡ ἐπιείκεια, ἡ ὑποταγή, ἡ πραότητα ἢ ἡ ἀνοχή· εἶναι καί ἡ ἀποφασιστικότητα, ἡ παρρησία, ἡ ἀνδρεία, ἡ διάκριση καί ὁ ἔλεγχος. Ὅλες οἱ ἀρετές μαζὶ ἀντιπροσωπεύουν αὐτὸ πού ὀνομάζουμε μὲ μία λέξη: ἀγαθό.

Ἀρχιμ. Γ. Χ.

ΑΠΟ ΤΙΣ ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΤΗΣ ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗΣ ΔΙΑΚΟΝΙΑΣ

Αὐτές τίς ἡμέρες ἐκυκλοφορήθη ἀπὸ τὴν Ἀποστολικὴ Διακονία καί ὁ πέμπτος τόμος (μηνὸς Μαΐου) τῆς νέας μνημειώδους σειρᾶς, ἀγιολογικοῦ περιεχομένου, ὑπὸ τὸν τίτλο:

ΣΥΝΑΞΑΡΙΣΤΗΣ ΤΗΣ ΟΡΘΟΔΟΞΟΥ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΟΙ ΒΙΟΙ ΤΩΝ ΑΓΙΩΝ

πού ἔχει ὡς μοναδικό σκοπὸ νὰ παρουσιάσει, στὴ νεοελληνικὴ γλῶσσα, τοὺς βίους τῶν Ἁγίων τῆς Ἐκκλησίας μας καί τὴ ζωὴ τοῦ Χριστοῦ πού ἀποκαλύπτεται μέσα ἀπὸ τὸ λόγο, τὴ διδασκαλία, τὸ ἦθος, τὴν πράξη, τὴ θεωρία, τὴ μαρτυρία καί τὸ μαρτύριο τῶν φίλων τοῦ Θεοῦ.

Τὸ ἔργο εἶναι γραμμμένο ἀπὸ τὸν Θεοφιλέστατο Ἐπίσκοπο Φαναρίου κ. Ἀγαθάγγελο, Γενικὸ Διευθυντὴ τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας, καί θὰ ὀλοκληρωθεῖ σὲ 13 τόμους, ἓνα γιὰ κάθε μῆνα τοῦ ἔτους καί ἓνα γιὰ τὴν περίοδο τοῦ Τριωδίου καί τοῦ Πεντηκοσταρίου (σχῆμα 17X24, ἐξ ὀλοκλήρου σὲ τετραχρωμία).

Ζητῆστε τοὺς πέντε πρώτους τόμους ἀπὸ τὰ Βιβλιοπωλεῖα τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας ἢ τηλεφωνῆστε στὸ 210-7272381, γιὰ νὰ σᾶς ἀποσταλοῦν μὲ ἀντικαταβολή. Εἶναι ἓνα ἔργο πνευματικῆς οἰκοδομῆς γιὰ κάθε Ὁρθόδοξο Χριστιανὸ καί κάθε Ὁρθόδοξη Οἰκογένεια. Τὸ ἔργο προλογίζει ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν καί Πάσης Ἑλλάδος κ.κ. Χριστόδουλος.

Ἀκοῦστε τὸ **Ραδιοφωνικὸ Σταθμὸ τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος**
ΤΩΡΑ καὶ ΔΟΥΡΥΦΟΡΙΚΑ

Γιὰ περισσότερες Πληροφορίες: 210 72 98 222

ΟΜΙΛΙΑ ΤΗΣ «ΦΩΝΗΣ ΚΥΡΙΟΥ»: 1) Κάθε Σάββατο καί ὥρα 6.00 μ.μ. γίνεται τὸ κήρυγμα τῆς «Φωνῆς Κυρίου», στὸν Ἱ. Ναὸ Ἁγίας Εἰρήνης (ὁδ. Αἰόλου) Ἀθήνα. Προηγεῖται ἡ Ἀκολουθία τοῦ Ἑσπερινοῦ, στὴν ὁποία περιστασιακῶς θὰ χοροστατεῖ ὁ Μακ. Ἀρχιεπίσκοπος καί θὰ ὁμιλεῖ. 2) Κάθε Δευτέρα καί ὥρα 4.30 μ.μ. γίνεται τὸ κήρυγμα τῆς «Φωνῆς Κυρίου» στὸν Ἱ. Προσκυνηματικὸ Ναὸ Ἁγίας Βαρβάρας στὸν ὁμώνυμο Δῆμο Ἀττικῆς. Προηγεῖται ἡ Παράκληση τῆς Ἁγίας καί ὁμιλεῖ ἓνας ἀπὸ τοὺς Ἐφημέριους τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ.

«ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ», ἑβδομαδιαῖο φύλλο ὀρθοδόξου πίστεως καί ζωῆς τῆς «Ἀποστολικῆς Διακονίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος». Ἰασιῶ 1, 115 21 Ἀθήνα. Ἐκδότης - Διευθυντὴς: Ἐπίσκοπος Φαναρίου Ἀγαθάγγελος. Σύνταξη, τηλ. 210.7272.331. Διευκρίαιωση, τηλ. 210.7272.388. Ὑπὸ τῶν ἱερῶν ναῶν διανέμεται δωρεάν. Ἐκ τοῦ Τυπογραφείου τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας.

Ἡ «ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ» σ' ὄλο τὸν κόσμον μέσω Διαδικτύου: www.apostoliki-diakonia.gr

Οἱ «ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΟΙ ΔΙΑΛΟΓΟΙ» τῶν φοιτητῶν τοῦ Θεολογικοῦ Οἰκοτροφείου τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας στὸ Διαδίκτυο: www.apostoliki-diakonia.gr/gr_main/profile/oikotrofeion.htm